

¹Ein Psalm Davids, vorzusingen. Errette mich, HERR, von den bösen Menschen; behüte mich vor den freveln Leute,² die Böses gedenken in ihrem Herzen und täglich Krieg erregen.³ Sie schärfen ihre Zunge wie eine Schlange; Otterngift ist unter ihren Lippen. (Sela.)⁴ Bewahre mich, HERR, vor der Hand der Gottlosen; behüte mich vor den freveln Leuten, die meinen Gang gedenken umzustoßen.⁵ Die Hoffärtigen legen mir Stricke und breiten mir Seile aus zum Netz und stellen mir Fallen an den Weg. (Sela.)⁶ Ich aber sage zum HERRN: Du bist mein Gott; HERR, vernimm die Stimme meines Flehens!⁷ HERR HERR, meine starke Hilfe, du beschirmst mein Haupt zur Zeit des Streites.⁸ HERR, laß dem Gottlosen seine Begierde nicht; stärke seinen Mutwillen nicht: sie möchten sich des überheben. (Sela.)⁹ Das Unglück, davon meine Feinde ratschlagen, müsse auf ihren Kopf fallen.¹⁰ Er wird Strahlen über sie schütten; er wird sie mit Feuer tief in die Erde schlagen, daß sie nicht mehr aufstehen.¹¹ Ein böses Maul wird kein Glück haben auf Erden; ein frevler, böser Mensch wird verjagt und gestürzt werden.¹² Denn ich weiß, daß der HERR wird des Elenden Sache und der Armen Recht ausführen.¹³ Auch werden die Gerechten deinem Namen danken, und die Frommen werden vor deinem Angesicht bleiben.

إِلْمَامِ الْمُعْتَبِينَ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ.

¹أَنْفِذْنِي، يَا رَبُّ، مِنْ أَهْلِ الشَّرِّ، مِنْ رَجُلِ الظُّلْمِ
²الَّذِينَ يَتَفَكَّرُونَ بِشُرُورٍ فِي قُلُوبِهِمْ، الْيَوْمَ كُلَّهُ
يَجْتَمِعُونَ لِلْقِتَالِ. ³سَنُوا أَلْسِنَتَهُمْ كَحَيَّةٍ، حُمَةُ الْأَفْعَوَانِ
تَحْتَ شِفَاهِهِمْ. ⁴سِيلَاةٌ أَحْقَطْنِي، يَا رَبُّ، مِنْ يَدَيِ
الشَّرِّيرِ، مِنْ رَجُلِ الظُّلْمِ أَنْفِذْنِي، الَّذِينَ تَفَكَّرُوا فِي
تَغْيِيرِ حُطَوَاتِي. ⁵أَحْفَى لِي الْمُسْتَكْبِرُونَ فَجًّا وَجِبَالًا،
مَدُّوا سَبَكَةَ بَجَائِبِ الطَّرِيقِ، وَصَعُوا لِي أَسْرَاكًا. سِيلَاةٌ.
⁶قُلْتُ لِلرَّبِّ: أَنْتَ إِلَهِي. أَصْغِ، يَا رَبُّ، إِلَى صَوْتِ
تَضَرُّعَاتِي. ⁷يَا رَبُّ السَّيِّدِ، قُوَّةَ خَلَاصِي، طَلَلْتُ رَأْسِي
فِي يَوْمِ الْقِتَالِ. ⁸لَا تُعْطِ، يَا رَبُّ، شَهَوَاتِ الشَّرِّيرِ، لَّا
تُنَجِّجَ مَقَاصِدَهُ، يَتَرَفَّعُونَ. سِيلَاةٌ. ⁹أَمَّا رُؤُوسُ الْمُجِيطِينَ
بِي فَسَقَاءٌ شِفَاهِهِمْ يُعْطِطُهُمْ. ¹⁰لَيْسَقُطْ عَلَيْهِمْ جَمْرٌ،
لِيُسْقَطُوا فِي النَّارِ وَفِي عَمْرَاتٍ، فَلَا يَقُومُوا. ¹¹رَجُلٌ
لِسَانٌ لَا يَنْبُتُ فِي الْأَرْضِ، رَجُلٌ الظُّلْمِ يَصِيدُهُ الشَّرُّ إِلَى
هَلَاكِهِ. ¹²قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ الرَّبَّ يُجْرِي حُكْمًا لِلْمَسَاكِينِ
وَجَفًّا لِلْبَائِسِينَ. ¹³إِنَّمَا الصَّادِقُونَ يَحْمَدُونَ اسْمَكَ،
الْمُسْتَقِيمُونَ يَجْلِسُونَ فِي حَضْرَتِكَ.